

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MUREȘ

DECIZIA nr. 280 / 2005

A) Procesul-verbal incheiat la data de 02.06.2004 a fost intocmit in urma verificarii obligatiilor datorate bugetului consolidat al statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetului asigurarilor pentru somaj si fondului national unic de sanatate pentru perioada ianuarie 1999 - decembrie 2003, verificare efectuata in perioada 23.04.2004 - 02.06.2004 ca urmare a solicitarii organelor de politie.

La control s-au constatat diferente suplimentare in suma totala de X lei, reprezentand debite, dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere - care sunt defalcate pe surse de impozitare la Cap. VI pct. A din actul de control atacat -, si obligatii restante de plata in suma totala de Y lei - care sunt defalcate pe surse de impozitare la Cap. VI pct. B din actul de control atacat.

B) In contestatie petenta solicita anulara obligatiilor suplimentare stabilite in sarcina sa si efectuarea unui nou control, invocand urmatoarele :

- la data de 19.12.2000 societatea a fost notificata privind inceperea procedurii de lichidare judiciara, iar prin procesul-verbal atacat au fost stabilite creante fiscale suplimentare pana in anul 2003, contrar prevederilor art. 37 din Legea nr. 64/1999;

- perioada de la infiintare pana la 31.08.1998 a fost verificata anterior, fiind intocmit procesul-verbal din data de 14.05.1998, care contine debite care au fost contestate si castigate de societate prin sentinte ramase definitive;

- in ceea ce priveste impozitul pe profit s-a retinut ca societatea a efectuat cheltuieli de exploatare fara sa realizeze venituri, constatare care este falsa intrucat organul de control nu a avut in vedere obiectul de activitate a societatii si modul de realizare a acestuia;

- "creanta cu dobanzile, majorarile aferente trebuiau sa cuprinda perioada pana la inceperea procedurii de lichidare, deci 19.12.2000 si nu 10.03.2001";

- ultimul bilant depus la organul fiscal teritorial in data de 31.12.1998 din motive obiective (actele au fost retinute la Politia Economica). Calculul creantei nu a tinut cont de anii 1999 si 2000;

- "creanta A.F. se bazeaza pe procese verbale care au fost anulate de catre organele competente";

- pentru anul 2000 petenta contesta cheltuielile considerate nedeductibile aferente unui numar de 22 pozitii, procedand la recalcularea profitului impozabil, respectiv a impozitului pe profit pe care il datoreaza pentru fiecare trimestru. Totodata, pentru neachitarea la scadenta a impozitului pe profit pe anul 2000 contestatoarea afirma ca ar datora dobanzi si penalitati de intarziere in alte cantumuri decat cele stabilite la control;

- referitor la impozitul pe venitul microintreprinderilor, petenta considera ca societatea fiind notificata privind inceperea procedurii de lichidare judiciara in data de 19.12.2000, creanta nu poate fi calculata pentru anul 2001;
- excluzand din cadrul cheltuielilor nedeductibile bunurile si serviciile din anexa 4 a procesului verbal rezulta T.V.A. de rambursat in alt cuantum;
- impozitul pe venituri din salarii neachitat de societate la inceputul perioadei verificate nu este cel stabilit la control, fiind diferite si accesoriile;
- societatea datoreaza debitele la sursele Contributia societatii la bugetul asigurarilor sociale, Contributia angajatilor la bugetul asigurarilor de stat, Contributia unitatii la fondul pentru accident de munca, Contributia societatii la fondul de sanatate, Contributia salariatilor la fondul de sanatate, Contributia societatii si salariatilor la fondul de somaj, Contributia unitatii la fondul pentru invatamant, Contributia unitatii la fondul pentru agricultori, care sunt aferente perioadei ianuarie 1999 - decembrie 2000, dar intrucat societatea a fost notificata la data 19.12.2000 privind inceperea procedurii de lichidare judiciara, nu se mai calculeaza dobanzi si penalitati de intarziere;
- concluzionand cele expuse mai sus, contestatoarea arata obligatiile pe care considera ca le datoreaza, obligatii fiscale pe care le nominalizeaza pe surse de obligatii de plata (inclusiv debite, dobanzi de intarziere si penalitati de intarziere) si pe care se obliga sa le vireze pe destinatia legala.

Prin adresa inregistrata la D.G.F.P.Mures in data de 02.12.2004 petenta revine la contestatia formulata initial cu noi completari in ceea ce priveste obligatiile pe care le datoreaza pentru perioada supusa controlului, adresa prin care, pe langa reiterarea aspectelor cuprinse in adresa din 01.09.2004, aduce noi argumente in ceea ce priveste sumele contestate, procedand totodata la recalcularea obligatiilor pe care recunoaste ca le datoreaza pentru perioada ianuarie 2001 - decembrie 2003.

C) Din cele prezentate, precum și din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, în raport cu prevederile actelor normative referitoare la acestea, se rețin următoarele :

In fapt, actul de control incheiat la data de 02.06.2003 a avut ca obiectiv stabilirea corectitudinii modului de calculare si virare de catre agentul economic a obligatiilor datorate bugetului consolidat al statului, bugetului asigurarilor sociale de stat, bugetul asigurarilor pentru somaj si fondului national unic de sanatate pentru perioada ianuarie 1999 - decembrie 2003, verificare efectuata in perioada 23.04.2004 - 02.06.2004 ca urmare a solicitarii organelor de politie.

La verificarea efectuata de organele de control s-a constatat ca obligatia totala datorata de societate la data incheierii procesului verbal este in suma totala de Z lei, obligatii consemnate la Cap. VI pct. A si B din actul de control atacat, si cuprinde diferente suplimentare de debite la sursele impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, impozit pe venitul microintreprinderilor, debite evidentiate in balanta de verificare intocmita la 31.12.2003 si neachitate, obligatii fiscale neincasate aflate in dosarul de urmarire de la A.F. Reghin, dobanzi de intarziere, respectiv penalitati de intarziere aferente atat debitelor stabilite suplimentar cat si celor aferente debitelor restante, precum si amenzi contraventionale aplicate de diferite organe de control.

Referitor la cuantumul sumelor contestate se retine faptul ca atat prin contestatia formulata de catre petenta, cat si prin adresele de completare a acesteia,

acestea nu sunt precizate explicit, contestatoarea limitandu-se la recunoasterea unor debite ca datorate, precum si la calcularea unor accesorii ale acestora pe care considera ca sunt real datorate de catre societate, astfel incat organul de solutionare a contestatiei considera ca sumele contestate de petenta reprezinta diferenta dintre obligatiile consemnate ca datorate in actul de control si sumele recunoscute ca datorate de catre agentul economic.

Astfel, intrucat prin adresa inregistrata la organul fiscal in data de 02.12.2004 petenta recunoaste ca fiind datorate o parte din obligatiile consemnate la Cap. VI pct. B din actul de control atacat, precum si accesoriile aferente acestora.

In ceea ce priveste invocarea de catre contestatoare a faptului ca societatea a fost notificata la data de 19.12.2000 cu privire la inceperea procedurii de lichidare judiciara, se retine ca aceasta nu rezulta din continutul actului de control, iar prin contestatia formulata petenta se limiteaza la a afirma existenta acestei stari, fara insa a o dovedi cu documente, situatie in care organul de solutionare a contestatiei procedeaza la analiza pe fond a contestatiei fara a avea in vedere acest aspect.

I. Referitor la impozitul pe profit contestat, se retine ca aceasta reprezinta diferenta dintre obligatia fiscala suplimentara stabilita de catre organul de control si obligatia de plata pe care petenta considera ca o datoreaza si este aferenta perioadei 01.01.1999 - 31.08.2001, in care societatea este platitoare de impozit pe profit.

Din actul de control atacat se retine ca in anul 1999 cheltuielile nedeductibile efectuate de catre agentul economic sunt aferente achizitiei de materiale (fitinguri, teava izolata, canepa, cutii firida gaz, carbid), materiale de constructie, piese de schimb, avize pentru verificarea de instalatii si bransamente gaz, inregistrarea de doua ori in conturile de cheltuieli a contravalorii bonurilor de consum pentru materiile prime utilizate la productia de paine, precum si o diferenta intre valoarea ramasa neamortizata si veniturile realizate din cedarea a doua autoturisme Dacia, cheltuieli cu care se diminueaza pierderea fiscala inregistrata de societate, fiind stabilit pentru aceasta perioada un profit impozabil de A lei, pentru care s-a calculat impozit pe profit.

Organul de control a considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile cu achizitia de materiale (fitinguri, teava izolata, canepa, cutii firida gaz, carbid), materiale de constructie, piese de schimb, avize pentru verificarea de instalatii si bransamente gaz, datorita faptului ca acestea nu sunt cuprinse in documente care sa justifice folosirea lor in scopul realizarii de venituri impozabile, respectiv situatii de lucrari, fiind incalcate prevederile art.4 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata.

Prin contestatia formulata petenta recunoaste ca o parte din cheltuielile in cauza sunt nedeductibile fiscal, dar sustine ca acestea sunt in quantum mai mic decat cele stabilite la control, cu care s-ar diminua pierderea fiscala inregistrata de societate, fapt ce ar determina ca unitatea sa inregistreze in anul 1999 tot pierdere si prin urmare agentul economic nu ar datora bugetului de stat impozitul stabilit suplimentar de organul de control.

Cheltuielile pentru care organul de control nu a acordat dreptul de deducere reprezinta in fapt cheltuieli inregistrate fara existenta unor documente justificative, materiale achizitionate de la firma A, contravaloarea inchirierii unui buldoexcavator si materiale de instalatii achizitionate de la firma B, considerate

astfel datorita incalcarii prevederilor art.4 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, spetei analizate la acest capat de cerere ii sunt aplicabile prevederile art. 4 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 70/29.08.1994, republicata, privind impozitul pe profit, unde se prevede ca :

"(1) Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile din livrarea bunurilor mobile, a bunurilor imobiliare pentru care s-a transferat dreptul de proprietate, servicii prestate si lucrari executate, inclusiv din castiguri din orice sursa, si cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, la care se adauga cheltuielile nedeductibile.

(2) Pentru determinarea profitului impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente realizarii veniturilor si cele considerate deductibile conform prevederilor legale in vigoare. Cand o cheltuiala este aferenta mai multor activitati, ea se repartizeaza pe activitatile respective".

De mentionat este faptul ca prevederile legale mentionate mai sus sunt aplicabile pentru anul 1999, iar incepand cu data de 01.01.2000 acestea au fost modificate prin Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/29.12.1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr.70/1994 privind impozitul pe profit, care la art. 4 stipuleaza in esenta aceleasi aspecte.

Potrivit prevederilor legale citate mai sus, se retine ca pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile trebuie sa fie efectuate in scopul obtinerii de venituri, fapt care in speta analizata poate fi dovedit cu documente care sa confirme ca materialele si serviciile achizitionate de catre societate au fost folosite in scopul realizarii de venituri, ori simpla achizitie a acestora, chiar si in baza unor facturi fiscale, nu poate dovedi ca acestea au fost utilizate in acest scop.

Totodata se retine ca, in cazul obiectului de activitate al unitatii - Lucrari de instalatii gaz cod CAEN 453 -, **SITUATIA DE LUCRARI** este documentul justificativ care atesta ca materialele si serviciile achizitionate sunt folosite in scopul obtinerii de venituri, document care trebuie intocmit in fiecare luna si pentru fiecare lucrare executata, astfel incat sa indeplineasca conditiile de document justificativ potrivit pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991, aprobat prin Hotararea Guvernului nr.704/1993 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora, unde se precizeaza :

"Potrivit art. 6 alin. (2) din lege, orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inscris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobindind astfel calitatea de document justificativ.

Documentele justificative cuprind, de regula, urmatoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;
- b) denumirea si sediul unitatii patrimoniale care intocmeste documentul;
- c) numarul si data intocmirii documentului;
- d) mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (cand este cazul);

e) *continutul operatiunii patrimoniale si, cand este cazul, si temeiul legal al efectuării ei;*

f) *datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;*

g) *numele si prenumele, precum si semnăturile persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, dupa caz;*

h) *alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate.*

Inscrierea datelor in documentele justificative si in registrele contabile se face manual sau cu mijloace de prelucrare automata, astfel incat acestea sa fie lizibile, nefiind admise stersaturi, razaturi, modificari sau alte asemenea procedee, precum si lasarea de spatii libere intre operatiunile inscrite in acestea".

Din analiza continutului actului de control atacat reiese cu claritate ca agentul economic nu a putut prezenta cu ocazia verificării efectuate astfel de documente care sa ateste ca materialele si serviciile achizitionate de catre societate in perioada 01.01.1999 - 31.08.2001 au fost folosite in scopul obtinerii de venituri impozabile si care sa determine deductibilitatea acestor cheltuieli la calculul profitului impozabil.

Mai mult, cu ocazia contestatiei depuse si a adreselor de completare a acesteia, petenta nu aduce nici un argument sau document care sa combata constatările organului de control din actul administrativ fiscal atacat in ceea ce priveste lipsa unor astfel de documente, limitandu-se la a face afirmatii ca aceste materiale si servicii se folosesc pentru executarea lucrarilor de instalatii de gaz.

Prin urmare, avand in vedere cele precizate mai sus si in temeiul prevederilor legale citate, se constata ca organul de control a stabilit in mod legal in sarcina petentei obligatiile de plata suplimentare constand in debit suplimentar cu titlu de impozit pe profit, aferent perioadei 01.01.1999 - 31.08.2001, argumentele petentei neputand fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei, astfel incat aceasta urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

II. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, se retine ca aceasta reprezinta o obligatie de plata suplimentara stabilita de organul de control fiscal pentru perioada 01.01.1999 - 31.12.2002 si este consemnata in Cap. VI pct. A al actului de control atacat, suma pe care petenta o contesta in totalitate, pe considerentul ca in perioada analizata, potrivit calculelor efectuate de catre aceasta societatea are taxa de recuperat si nu de plata.

In fapt, in perioada supusa verificării agentul economic a procedat fie la deducerea taxei pe valoarea adaugata cu incalcarea prevederilor legale referitoare la dreptul de deducere, fie la obtinerea de venituri din cedarea unor active fara a proceda la colectarea taxei aferente, fapt care a condus la stabilirea in sarcina contestatoarei a unei obligatii suplimentara de plata cu titlu de T.V.A., care poate fi defalcata dupa cum urmeaza :

- **pentru anul 1999** - T.V.A. dedusa nejustificat, aferenta unor bunuri si servicii care nu au participat la realizarea de operatiuni taxabile, respectiv T.V.A. aferenta valorii meselor servite, inregistrate in contul cheltuielilor de protocol, fara respectarea cotelor legale;

- pentru **anul 2000** T.V.A. aferenta valorii materialelor incluse in cheltuielile de exploatare dar negasite in situatii de lucrari, respectiv T.V.A. aferenta valorii meselor servite inregistrate in contul cheltuielilor de protocol, fara respectarea cotelor legale.

- **pentru anul 2001** T.V.A. aferenta unor materiale negasite in situatii de lucrari, T.V.A. aferenta inchirierii unui buldoexcavator negasita in situatii de lucrari, T.V.A. aferenta unor materiale negasite in situatii de lucrari si T.V.A. aferenta unor venituri din cedarea unor active.

- pentru **anul 2002** - T.V.A. aferenta achizitiei unor materiale negasite in situatii de lucrari, T.V.A. aferenta unor prestarii servicii si lucrari de instalatii, care nu sunt aferente veniturilor realizate.

In drept, prevederile art. 18 din Ordonanta Guvernului nr. 3/27.07.1992, republicata, privind taxa pe valoarea adaugata, publicata in Monitorul Oficial nr. 288/12.12.1995, cu modificarile ulterioare, arata ca :

Platitorii de taxa pe valoarea adaugata au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor si serviciilor achizitionate, destinate realizarii de:

a) operatiuni supuse taxei pe valoarea adaugata conform art. 17 din prezenta ordonanta;

b) bunuri si servicii scutite de taxa pentru care, prin lege, se prevede in mod expres exercitarea dreptului de deducere;

c) actiuni de sponsorizare, reclama si publicitate, precum si pentru alte actiuni prevazute in legi, cu respectarea plafoanelor si destinatiilor prevazute in acestea.

Taxa pe valoarea adaugata datorata bugetului de stat se stabileste ca diferenta intre valoarea taxei facturate pentru bunurile livrate si serviciile prestate si a taxei aferente intrarilor, dedusa potrivit prevederilor de mai sus.

Diferenta de taxa in plus sau in minus se regularizeaza, in conditiile prezentei ordonante, pe baza de deconturi ale platitorilor".

De asemenea, la art. 19 din actul normativ mentionat anterior se stipuleaza:

" Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta intrarilor, agentii economici sunt obligati:

a) sa justifice, prin documente legal intocmite, cuantumul taxei;

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere priveste numai taxa ce este inscrisa intr-o factura sau in alt document legal care se refera la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operatiunilor prevazute la art. 18 din prezenta ordonanta".

Din analiza sumelor contestate de catre petenta, coroborate cu textele de lege citate mai sus, se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata inscrisa in facturi fiscale se poate realiza numai in conditiile in care bunurile achizitionate concura la realizarea de operatiuni impozabile, fapt care nu a fost indeplinit in cazul acelor pozitii pentru care petenta nu a intocmit situatii de lucrari care sa certifice utilizarea materialelor achizitionate in acest scop, asa cum de altfel rezulta si din considerentele prezentate la pct. C) I al prezentei decizii.

De asemenea se constata ca in anul 2001 societatea a obtinut venituri din cedarea unor active fara a proceda la colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta acestora, iar pentru anul 2002 societatea nu a inregistrat venituri, fapt care nu ii da dreptul de a deduce taxa pe valoarea adaugata aferenta unor materiale si prestarii de servicii care nu concura la realizarea de venituri impozabile.

In contextul celor prezentate se retine ca organul de control a procedat legal la colectarea de T.V.A. aferenta unor venituri realizate de societate, precum si

la neacordarea dreptului de deducere pentru taxa aferenta unor materiale si prestarii de servicii care nu au concurat la realizarea unor venituri, ceea ce a condus in final la stabilirea in sarcina agentului economic a unei obligatii de plata suplimentare cu titlu de T.V.A., argumentele petentei neputand fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei, astfel incat aceasta urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

III. Referitor la dobanzile de intarziere aferente impozitului pe profit, taxei pe valoarea adaugata si impozitului pe dividende, se retine ca stabilirea acestor obligatii de plata in sarcina petentei reprezinta masura accesorie in raport cu debitele suplimentare datorate de societate cu titlu de impozit pe profit si taxa pe valoarea adaugata, respectiv debitul neachitat la scadenta cu titlu de impozit pe dividende, obligatii care sunt consemnate in cuprinsul Cap. VI pct. A si B al procesului-verbal incheiat la data de 02.06.2004.

Deoarece in sarcina contestatoarei au fost retinute ca datorate debitele de natura impozitelor si taxei mentionate mai sus (potrivit considerentelor cuprinse la pct.C I si II ale prezentei decizii), iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al dobanzilor de intarziere, aceasta datoreaza si sumele de mai sus cu titlu de dobanzi de intarziere, reprezentand masura accesorie in raport cu debitele stabilite suplimentar, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principalem*" si art. 31 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, art.19 din Ordonanta Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicata si din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 217/1999 pentru modificarea si completarea Ordonantei Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, respectiv art. 13¹ din Ordonanta Guvernului nr. 26/2001 pentru modificarea Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, drept pentru care contestatia referitoare la acest capat de cerere urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

IV. Referitor la penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata, se retine ca stabilirea acestor obligatii de plata in sarcina petentei reprezinta masura accesorie in raport cu debitele suplimentare datorate de societate la sursele impozit pe profit si T.V.A.

In drept, in ceea ce priveste penalitatile de intarziere aferente debitelor suplimentare se poate arata ca la art. 14 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare se stipuleaza :

"(1) Plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii bugetare, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere de 0,5% pentru fiecare luna si/sau pentru fiecare fractiune de luna de intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termen de plata. Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor si/sau a penalitatilor".

De asemenea, referitor la art. 14 anterior citat, la pct. 7.1 din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonantei Guvernului nr.61/2002, aprobate prin Ordinul ministrului finantelor publice nr. 2103/2001, se precizeaza :

"7.1. Pentru obligatiile fata de bugetul de stat, reprezentand impozite, taxe, contributii si alte venituri ale bugetului de stat, neplatite la termenul legal de plata, cu exceptia dobanzilor, penalitatilor de orice fel si a amenzilor, se datoreaza o penalitate de intarziere de 0,5% pe fiecare luna sau fractiune de luna de

intarziere, incepand cu data de intai a lunii urmatoare celei in care acestea aveau termene de plata. [...]".

De mentionat este faptul ca incepand cu data de 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile art. 108 alin. (1), ale art.109 alin. (2) lit. a), respectiv art. 114 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, prevederi legale care stipuleaza in esenta aceleasi aspecte.

Deoarece in sarcina contestatoarei au fost retinute ca datorate debitele suplimentare de natura impozitului pe profit si a taxei pe valoarea adaugata, iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al penalitatilor de intarziere, aceasta datoreaza si sumele de mai sus cu titlu de penalitati de intarziere, reprezentand o masura accesorie in raport cu debitele stabilite suplimentar, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principalem*" si ale prevederilor legale citate mai sus.

In contextul prevederilor legale anterior citate rezulta ca organul de control a procedat legal stabilind in sarcina petentei penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata.

Potrivit celor aratate, rezulta ca solicitarea petentei privind anularea obligatiilor de plata a penalitatilor de intarziere mentionate mai sus, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei pentru acest capat de cerere si pe cale de consecinta contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru aceste sume.

V. Referitor la amenda contraventionala

In fapt, prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor din data de 02.06.2004 contestatoarei i-a fost aplicata amenda, in baza art.13 alin.1 lit.b) din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicata, pentru faptul ca societatea nu a calculat, evidentiat si achitat impozitul pe profit si impozitul pe venitul microintreprinderilor, respectiv calcularea eronata a impozitelor cu consecinta diminuarii valorii creantei fiscale cuvenite bugetului de stat.

In drept, art. 169 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, reglementeaza actele fiscale impotriva carora se poate exercita calea administrativa de atac prin contestatie care intra in competenta de solutionare a organelor fiscale, unde se prevede ca "*Impotriva titlului de creanta fiscala si impotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii*", categorie in care nu se incadreaza procesul verbal de contraventie.

Fata de cele de mai sus se retine ca D.G.F.P.Mures nu se poate investi cu solutionarea pe fond a contestatiei formulate impotriva amenzii in cauza, competenta materiala de solutionare apartinand organelor judecatoresti, asa cum prevede si art. 32 alin. (1) si (2) din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, act normativ care reprezinta dreptul comun in materie.

In aceasta situatie, contestatia privind amenda contraventionala urmeaza sa fie remisa organelor de control, in vederea inaintarii acesteia instantei judecatoresti competente, in conformitate cu art.32 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.2/2001.

DIRECTOR EXECUTIV